

INCURSIUNE ÎN REGULAMENTUL DE JOC

VOLUNTAR ȘI INVOLUNTAR

Mulți jucători, când se văd depășiți de adversari, caută cu orice preț să-i împiedice măcar înaintarea. În acest scop, deseori, ei folosesc piedica, așa cum face în această schiță cel în tricou alb, care i-a luat piciorul celui cu tricou negru, trântindu-l la pământ. O acțiune reprobabilă, cu atât mai mult cu cât poate avea ca urmare accidentarea celui împiedicat.

În schimb, dacă jucătorul în tricou alb din a doua imagine se împiedică de piciorul adversarului după ce acesta a executat, corect, atacul prin alunecare (care a urmărit numai mingea), atunci nu este infracțiune și jocul continuă.

Foarte curind vor începe meciurile unui nou campionat și odată cu ele și speranțele, griile și emoțiile, bucuriile și amărăciunile, discuțiile în... avanscrinică și cele de luni dimineață, dar mai ales disputele din tribune, din timpul partidelor, dintre pasionații fotbalului și admiratorii echipelor în întrecere. Ale acelor dispuși — adesea — să închidă ochii la greșelile jucătorilor simpatizați sau ale arbitrilor în favoarea echipei lor, dar gata să se transforme în judecări in-

- Arbitrajul nu este numai o artă, el este — de asemenea — o virtute.
- Arbitrul trebuie să controleze jocul și să vegheze asupra securității jucătorilor.
- Arbitrajul este o activitate sportivă care se deprinde pe terenul de joc și nu la tablă.

MOMENTUL LOVIRII MINGII ȘI NU CEL AL PRIMIRII!

Ce provoacă cele mai multe și mai aprinse discuții în tribune? Ofsaidul, fără... discuție. Pentru că „ochiul” obișnuiește să urmărească drumul mingii și pierde tot mai momentul care determină poziția de „afară din joc” — acela în care mingea este jucată. **ACESTA CONTEAZĂ ȘI NU MOMENTUL PRIMIRII MINGII**; poziția jucătorilor se schimbă cu fiecare secundă. Și acum, trei situații caracteristice:

1. NU ESTE OFSAID. Jucătorul A pasează „la întâinare”. Partenerul său B aleargă din poziția 1 în poziția 2 și intră în posesia mingii, neavând doi adversari între el și linia porții. El nu este însă în ofsaid pentru că nu poziția 2 contează, ci prima. Or, atunci când A a pasat, B avea în față doi adversari mai aproape decât el de linia porții lor.

2. OFSAID CLAR. Atacantul A pasează colegului său

transigenți când în culpă cad fotbalistii adversi sau „calorii fluerului” dezavantajează sau par numai că dezavantajează pe ai lor.

Și pentru că cel mai des „mărul discordiei” apare din modul diferit de cunoaștere și interpretare a regulilor de joc, ne îngăduim să adresăm, în această pagină, spectatorilor — prin intermediul mai mult al imaginilor decât al comentariilor — câteva recomandări în ceea ce privește înțelegerea și aprecierea acelor norme de joc care tulbură cel mai des tribunele.

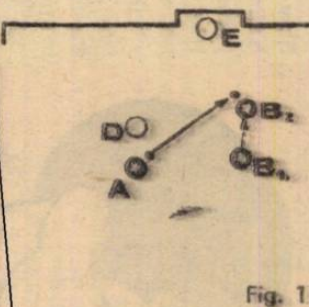

Fig. 1

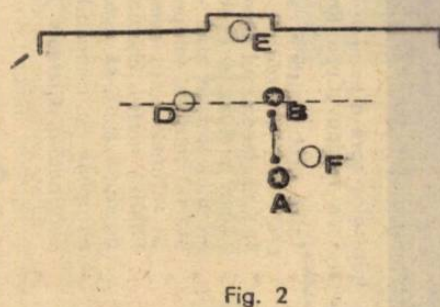

Fig. 2

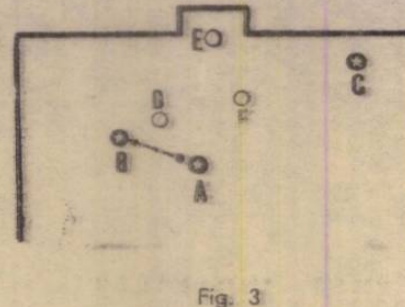

Fig. 3

ASA NU!

A împinge cu mina este o infracțiune care se pedepsește cu lovitură liberă directă. Jucătorul în tricou negru comite o dublă greșală: sare în spatele adversarului și-l împinge cu minile pentru a-l împiedica să joace mingea. Indiscutabil, el trebuie pedepsit imediat. Nu-i luați apărarea.

ACEASTA ESTE OBSTRUCȚIA

Obstrucționarea unui adversar (prevăzută la paragraful 43 al art. XII) se sancționează cu lovitură liberă indirectă, dar numai atunci când un jucător (ca acela în tricou negru din imagine) caută să împiedice pe un adversar să joace mingea, așezându-se cu fața spre el, deci numai cu această intenție, fără să-l intereseze balonul. Dacă ar fi cu fața spre mingea, la distanță de joc (2 m) și cu spatele la adversar, el nu mai poate fi sancționat. Este ceea ce se numește obstrucție permisă.

INTENȚIA ESTE TOTUL!

E henț sau nu? Se pedepsește sau nu? Depinde de existența elementului „intenție” în a juca sau nu balonul cu mina, dacă mina se îndreaptă spre mingea sau această lovește mina.

Prima figură reprezintă un caz tipic de henț intenționat. Jucătorul își aranjează pur și simplu mingea cu mina. Nu mai începe discuție că el trebuie sancționat.

A doua figură însă, exprimă o situație tot tipică — de henț involuntar. Jucătorul în tricou negru este lovit cu mingea în mină. Nu protestăți dacă arbitrul lasă jocul să continue în această situație. El procedează absolut regulamentar.

APRECIATI-LE CA ATARE!

Una din „legile de aur” ale arbitrajului spune că arbitrul trebuie să vegheze asupra securității jucătorilor. În această idee, atacuri de maniera celor oglindite de aceste două schițe trebuie prompt pedepsite și jucătorii avertizați. Sunt exemple „clasice” de atac violent și joacă periculoasă, care pot provoca accidente grave: atacul, prin săritură, cu ambele picioare și ridicarea piciorului la nivelul capului adversarului. Față de astfel de acțiuni — numai dezaprobare, indiferent cine sînt jucătorii!

NU TRECEȚI PESTE ACESTE RÎNDURI

● Toate abaterile de la regulamentul de joc se pedepsesc la fel, în orice parte a terenului s-ar produce. Loviturile libere directe pentru infracțiuni comise în suprafața de pedepsă devin lovituri de la 11 m.

● La sancționarea hențurilor contează poziția mingii, adică — de exemplu — dacă un jucător se află la marginea propriului său teren și atinge în mod intenționat cu mina mingea aflată în afara careului, atunci se acordă lovitură liberă și nu

11 m. În schimb, la faulturi contează poziția jucătorului în culpă, locul unde au fost comise, indiferent unde se află în acel moment mingea; poate fi și la cealaltă poartă.

● Dacă un arbitru aplică legea avantajului, dar acțiunea jucătorului nu reușește, el nu mai poate sancționa abaterea comisă asupra jucătorului în cauză. Ar însemna să fie avantajat de două ori și regulamentul nu îngăduie.

FAIR-PLAY-UL PE PRIMUL PLAN!

Fotbalul este un sport bărbătesc, care pune des pe jucători în situația de a lupta corp la corp pentru a intra în posesia mingii. Când forța fizică este folosită în mod corect — ca în prima schiță — atunci jocul câștigă în dinamism. A ataca umăr la umăr este o acțiune permisă de regulament.

Dar folosirea minii (sau a cotului, ca în cea de-a doua schiță) constituie o incorectitudine care trebuie sancționată cu

o lovitură liberă directă. Jucătorul în tricou alb caută să-și creeze un avantaj în mod neregular, împingînd pe adversar cu cotul.

Priviți această dispută aeriană pentru balon, din ultima schiță. Jucătorii sînt atenți la mingea și nu folosesc mijloace incorecte pentru a ajunge la ea cu capul. Atitudinea corpului lor exprimă intenția de a juca balonul și numai balonul.

